

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010248
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6419010248.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí dňa 10.09.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného I. S., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 4T/35/2019 zo dňa 21. 01. 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného I. S. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 4T/35/2019 zo dňa 21. 01. 2020 bol obž. I. S. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 08.03.2018 v čase približne o 08.00 h v G. I., okres G. I., vo vnútorných priestoroch reštaurácie K. na Y., po predchádzajúcom vzájomnom slovnom a fyzickom konflikte s M. K., nar. XX.XX.XXXX, po tom ako poškodený M. K. obvineného chytil rukami pod krk, strkal do neho otvorenými dlaňami oboch rúk do oblasti hrude, aby odišiel, následne ho chytil za mikinu a tlačil ho von z priestorov reštaurácie a následne chytil M. K. za ľavú ruku z boku v oblasti dlane, ktorou ho držal, pričom mu stlačil prsty ľavej ruky - malíček a prstenník a túto časť ruky mu stočil v smere dohora, čím týmto svojim konaním podľa znaleckého posudku spôsobil M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. G. XXX, špirálovitú zlomeninu piatej záprstnej kosti ľavej ruky s posunom úlomkov, pomliaždenie v oblasti F. a I. prsta ľavej ruky, ktoré zranenia si podľa vyjadrenia znalca vyžadujú dobu liečenia a PN v trvaní 70 dní,

Za toto konanie ho Okresný súd Žiar nad Hronom odsúdil podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu 2 roky podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej strane UNION, zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36284831, vo výške 242,30 € a poškodenému M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. G. XXX, škodu vo výške 1 050,- €. Súčasne podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd poškodeného M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. G. XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním cestou splnomocneného obhajcu napadol obž. I. S..

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok napadol vo výroku o uznaní viny a uložení trestu. Poukázal najmä na to, že nepocitíuje zavinenie z dôvodu, že sám bol napadnutý a to po dôslednej a dlhodobej príprave zo strany poškodeného a to vo svojom súkromnom objekte. Mal za to, že súd v rozsudku uviedol výpoveď obžalovaného, ktorá je zhodná aj so svedkami a všetkými údajmi z prípravného konania, vrátane znaleckého posudku, pričom však rozhodnutie nekorešponduje

s vykonaným dokazovaním a listinným stavom. Podľa jeho názoru rozhodnutie nemá oporu v Trestnom zákone, nakoľko proti obžalobe bol zmenený skutok. Obžaloba podľa jeho názoru v skutku uvádzala nepravdivé skutočnosti, ktoré nevyplývali zo žiadneho dôkazu, išlo najmä o to, že obžalovaný napadol poškodeného K., ktorý sa nachádzal v reštaurácii, pričom sa tento v reštaurácii nenachádzal, ale prišiel do reštaurácie. Zároveň uviedol, že nie je pravdou, že by chcel zasiahnuť poškodeného päšťou, nakoľko o tejto skutočnosti nie je dôkaz a preto to aspoň súd vypustil zo skutku. Avšak v skutku zostalo tvrdenie súdu, že napadnutiu predchádzal vzájomný a fyzický konflikt, pričom predmetné nemá oporu v dokazovaní, nakoľko nešlo o vzájomný, ale o jednostranný konflikt aktéra M. K..

Skutočnosť, ktorú uvádza prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí, že v dôsledku svojho napadnutia obžalovaný tlačil poškodeného do oblasti hrude, aby odišiel a následne za mikinu a tlačil ho von a následne ho chytil za ľavú ruku a túto mu stlačil smerom dole, je tvrdením bez dôkazov. Z dôkazov vyplýva, že obžalovaný ho chytil za vonkajšiu časť ľavej ruky vtedy, keď ho poškodený držal za krk, alebo tričko v oblasti krku a keď ho škrtil a túto ruku mu stlačil pri odvracaní útoku na životne dôležitý orgán smerom od seba a dolu.

Obžalovaný ďalej poukázal na dve rozhodnutia v tej istej veci, ktoré považoval za prekážku rozhodnutia, nakoľko poškodený bol postihnutý pokutou 30,- € a v druhej bol on obžalovaný postihnutý trestom odňatia slobody. Zároveň mal za to, že súd sa zaoberal úmyslom ťažkej ujmy s tým zistením, že mechanizmus vylučuje úmysel spôsobiť ťažkú ujmu. Celé rozhodnutie potom súd výstižne odôvodnil vetou, že obžalovaný poškodeného úmyselne fyzicky atakoval, snažil sa ho vytláčať von z reštaurácie, rukami do neho dorážal a následne mu ruku vykrútil, pričom obžalovaný musel vedieť, že poškodenému týmto spôsobom môže spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a nešlo teda o nepredvídateľný priebeh. Takýto popis a úvaha súdu však nemá oporu v žiadnom dôkaze. Obžalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že súd nevenoval dostatočnú pozornosť ani znaleckému posudku znalca A., ktorý uviedol, že poškodený mal len 5 dní fixáciu sadrovou dlahou, nie sadrou a nebol obmedzený na bežnom spôsobe života. Jeho obmedzenie bolo iba minimálne.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie alebo aby došlo k oslobodeniu spod obžaloby v dôsledku zákonného použitia nutnej obrany obžalovaného.

Na podklade podaného odvolania potom krajský súd určil termín verejného zasadnutia, na ktorý sa dostavil obž. I. S., jeho obhajca, ako aj krajský prokurátor.

V konečných návrhoch obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí súdu uviedol, že sa pridrižiava dôvodov podaného odvolania, kedy v odvolaní namietali zistený priebeh skutku a mali za to, že v danom prípade sa jedná o nutnú obranu proti útoku. Podľa obhajcu má každý občan právo brániť svoju telesnú integritu v prípade, ak je napadnutý

Krajská prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí naopak navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť

Samotný obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že s poškodeným nikdy nezápasil, len sa bránil. To, čo vypovedal poškodený, sa nezakladá na pravde, on sa len ubránil a požiadal personál, aby zavolali policajnú hliadku. Akým spôsobom si poškodený spôsobil zranenia, nevedel uviesť a súhlasil s návrhom svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd z odvolania obžalovaného zistil, že tento napáda skutkové a právne závery prvostupňového súdu, ako aj výrok o treste. Krajský súd však mal za to, že v danom prípade nie je pochybnosť o zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Vo vzťahu k zavineniu obžalovaného rovnako ako prvostupňový súd, ani Krajský súd v Banskej Bystrici nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného. Táto bola obžalovanému jednoznačne preukázaná samotným poškodeným M. K., ako aj znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, ktorý vo

svojom znaleckom posudku, ako aj vo výpovedi vylúčil mechanizmus vzniku zranenia spôsobom, že by k takémuto došlo údermi rukou. Jednoznačne považoval za mechanizmus vzniku zranenia rotačný pohyb, pričom vylúčil možnosť, že by k takémuto zraneniu mohlo dôjsť páčením z dôvodu škrtenia, nakoľko obžalovaný by sa pri silnom škrtení nevedel dostať k vonkajšej hrane dlane ľavej ruky poškodeného, čím bola vyvrátená obrana obžalovaného o spôsobe vzniku zranenia z dôvodu obrany proti poškodenému.

Krajský súd sa zároveň stotožňuje s právnou kvalifikáciou konania a so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade boli naplnené zákonné znaky ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu krajský súd konštatuje, že závery prvostupňového súdu sú správne a zodpovedajú výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní. Zo spisového materiálu nepochybne vyplýva, že v danom prípade zo strany obžalovaného nešlo o nutnú obranu, nakoľko nebol preukázaný zo strany poškodeného žiadny útok voči obžalovanému, ktorý by pri zachovaní hranice zjavnej neprimeranosti a bez jej prekročenia umožňoval obžalovanému využiť predmetný spôsob obrany.

Krajský súd má za to, že ochrana života a zdravia iných osôb je na prvom mieste a toto musí byť aj hlavný cieľ trestno-právnej represie, aj vo vzťahu k páchatelovi trestnej činnosti, ktorý si musí uvedomiť, že v tomto smere sa dopúšťa trestnej činnosti a nie je možné, aby takéto konanie bolo bagatelizované tým, že iniciátorom konfliktu je poškodený, resp. aby takéto konanie bez adekvátneho útoku zo strany poškodeného bolo exkulpané.

Keďže krajský súd nevzhladol odvolanie obžalovaného za dôvodné, musel ho postupom podľa § 319 Tr.por. zamietnuť, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.